

EESTI KIRJANDUS

Mart Kivastik. Autoportree naise ja hobusega

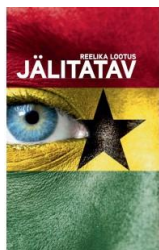
See on Kivastiku viimaste aastate novellide kogu, millest esimene lugu „Angeliki“ on peaaegu et lühiromaan filmitegemisest, Cannes’ t ja saladuslikust kreeklast. Novellide tegelased on läbi raamatu korduvad norus tüübid, kelle lurris elus juhtub teinekord päris naljakaid asju. Nagu ütleb kelner Gunn asja kokku võttes: „Perse see sidrun! Tuleb ikka elama hakata.“ „Õnn tuleb magades“ pälvis 2015. aastal Friedebert Tuglase novelliauhinna, mis võib olla ka õnnelik juhus, nagu auhinnad ikka. Igatahes on see raamatu ainuke puhas naistekas, ülejäänud on meestega pooleks. Lood neile, kes otsivad armastust, aga ei leia. Aga ükspäev ...

Mart Juur. Kallis peaminister tegutseb jälle

Minu elust on kirjutatud palju raamatuid, kuid käesolev teos on eriti armas. See meenutab mulle Andrus Ansipi viimaseid valitsemisaastaid, ühtlasi ka kauneid hetki minu lapsepõlvest ja noorusajast, mis möödusid sotsiaalministri vastutusrikkal ametikohal ning minu esimesi samme valitsusjuhi postil. Mil viisil raamatu autor valitsuse kirjavahetuse kallale pääses, pole tagantjärele enam oluline. Tulemuseks on autentne tõsielukirjandus, mille lugejat tabab hõllandus, magusvalus nostalgia ja äratundmisrõõm. /Peaminister Taavi Rõivas/

Reelika Lootus. Jälitav

Reelika Lootuse hooga debüütromaani tegevus toimub Ghanas, kus puhkusele rahu, üksindust ja ilusaid vaateid nautima sõitnud Rebeka kogeb risti vastupidist – ei üksindust, ei rahu. Noor naine avastab end keset ahnust ja viha ning tal ei jää muud üle, kui põgeneda Lisaks saab lugeja ka pildi Ghanast, sest autor on sujuvalt põiminud nii põnevad seiklused kui ka selle eksootilise riigi olustiku kirjeldused.

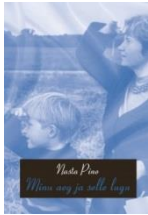
Aili Paju. Kohtumine Lennart Meriga

„Unenäos oli suure kirjutuslaua taga istunud mees, kelle väljanägemine polnud üldse selline, nagu olime harjunud teda nägema viimati teleris või fotodel. Laua taga istus palju noorem, umbes neljakümneaastane kirjamees, tumedad lainelised juuksed kammitud üle pea. Tema ninal olid õhukesed metallraamiga prillid, nägin lohkuvajunud põski, ta tundus olevat kõhnavõitu, õigem oleks öelda, mees parimas kaalus. Tunne oli ülev, ma istusin vastamisi eesti vaimukultuuri tippu kuuluva inimesega. Ta oli küll välimuse järgi noorepoolne kirjanik, ent ta küsimustes tajusin mitte algaja reisikirjaniku, vaid küpse poliitiku haaret ja murelikkusega

täidetud tõsidust. Järjekordne kinnitus, et füüsiline keha võib siinpool küll tegevuse lõpetada, aga inimhingede omavaheline suhtlemine, ka teispoosusesse rännanutega ei lõpe kunagi.“ “Kohtumine Lennart Meriga” on Aili Paju pihtimus kevadest 2014. See on dokumentaalteos, kus põimuvad lüüriline loodustunnetus ja sotsiaalne närv. Teose teljeks on aga ere ilmutuslik unenägu, kus autor kohtus president Lennart Meriga ja vestles temaga teemadel, mis puudutavad eesti rahvast kõige sügavamalt.

Nasta Pino. Minu aeg ja selle lugu

Ükskord kirjutab mu poeg raamatu, millele paneb pealkirjaks "Minu ema". Loodan, et sellest tuleb lihtne ja ilus raamat ja et seda on kerge lugeda. Nõnda kerge, et kes lugemist alustab, ei taha pooleli jätta. Tahaksin, et ka seda minu raamatukest siin loetaks kergelt, et ta ei tekitaks kelleski masendust ega ärataks raskeid mälestusi. Sel ajal kui ma seda kirjutasin, räägiti Eestis väga palju sõjast. Iga päev sai lehest lugeda ja raadiost-telerist kuulda, kui ligilähedal on uus sõda, et kohe-kohe võib suur naaber Venemaa meile oma väed kallale saata ja et Eesti riigi tähtsaim ülesanne on olla valmis vastulöögiks. Iga eestlane saagu aru, et sõja ohust olulisemat ei olegi ja tuleb keskenduda, keskenduda, keskenduda... ja tuleb relvastuda nii võimsalt, kui vähegi annab ja rohkemgi veel. Mul on olnud väga halb kogu seda sõjapropagandat vastu võtta, see sarnaneb hüsteerilise sõjaõhutamisega. Kas ikka on mõtet surra enne oma surma? Minuealised on sõda näinud. Me teame, mis see on. Teame sedagi, et kolmandast maailmasõjast ei välju keegi võitjana. Kaitsekulutuste mõtlematu ja kergekäeline kasvatamine häirib Eesti elu, kuid ei hävita seda. Sõjahüsteeria hävitar. Hirm sõja ees hävitar. Viimasedki eestlased lähevad ära. Põgenevad. Sest kohe-kohe algab siin ju sõda... Elame, kuni elu on. Naudime rahuaega, kuni rahu on.

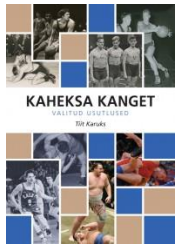
ELULUGU

Paavo Kangur. Jaak Joala. Ka unustuse jõel aeg kord silla loob

Jaak Joala oli 1970.-80. aastatel Eesti parim laulja. Jaagu kaasaegsed kiidavad tema muusikalist andekust, tema suurepärast harmooniataju ja pillimänguoskust. Ta meeldis laulja ja inimesena nii Eesti kui ka üleliidulisele publikule. Korvpalli ei saa mängida vene keeles, aga laulda saab! Võõras keeles laulmine põhjustas õelate pilkeid. Kuid see on showbusiness, seda ei ole mõtet politiseerida ega ideologiseerida. Jaagu särava karjääri, nagu ka tema esinemiskeelu mõned asjaolud on ähmased. Alati võib küsida, miks just tema? Kes oli Jaak inimesena? Nendele ja teistele küsimustele saab parema vastuse seda raamatut lugedes.

Tiit Karuks. Kaheksa kanget. Valitud usutlused

Intervjuude raamatu "Kaheksa kanget" peategelased on maadlejad ja korvpallurid. Mõlema ala tegijad on Eesti spordile ajast aega kuulsust toonud. Raamatusse valituil on põnevad elulood ja mõttemaailmad. Niisiis, siin kohtute maadlejate Voldemar Väli, August Englase, Kaido Höövelsoni ja Heiki Nabiga ning korvpallurite Ilmar Kullami, Arvo Putmakeri, Jaak Salumetsa ja Tiit Sokuga. Jaak Salumets: Ma olen õnnelik, et ma olen Eestis ja ma ei kavatse siit kuhugi minna. Vähemalt mu nägemus on selline. Ükskõik kui vaene või rikas, kui räpaseks seda elu, seda poliitikat nimetatakse, et kõik meil ei lähe nii nagu minema peab, et keegi on paremas asendis, et keegi on halvemas seisundis, aga see on ikkagi mu kodu. Olen siin sündinud, siin kasvanud, mul ei ole vajadust maailma rändama minna. Räägime küll, et me läheme maailma avastama, aga et tegelikult me jookseme oma õppetükkide eest ära, see on mu isiklik arvamus. Loomulikult mõni inimene leiabki oma teostuse välismaal, järelikult see on tal loodud, aga me oleme juurtega siin ja meil on siin palju asju ajada, et see väike riik, meie kodu saaks paremaks, saaks rikkamaks.

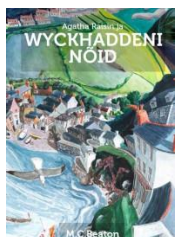
VÄLISMAA KIRJANDUS

Leonora Christina Ulfeldt. Memuaarid. Sari Põhjamaade romaan

LEONORA CHRISTINA oli Taani kuninga Christian IV ja tema teise abikaasa Kirsten Munki tütar, kelle elukäigus on küllaga seda, mis legendiks saamiseks vaja: kuninga tütar, ilus ja andekas, kes elab luksuses ja hiilguses koos ambitsioonika riigimehest abikaasa krahv Corfitz Ulfeldtiga ja kes pärast isa surma istub kakskümmend kaks aastat armetus vangikongis, ent ometi ei mineta vaimuandeid ega hingejõudu, vaid paneb oma kannatuste loo ka ise kirja. Tema memuaaridel on selge ajalis-ruumiline raamistus, ja ennekuulnud seob loo tervikuks jutustaja, kes intelligentselt, vaimukalt ja osavalt maalib lugejale ette ühtpidi tõetruu ja teistpidi ometigi omaenese kavatsustele vastava loo. Ühe kaasaegse küsitluse järgi seavad Taani lugejad käesoleva teose oma eelistustes lausa esikohale, talle järgnevad H. C. Andersen, S. Kierkegaard, J. V. Jensen, H. Bang.

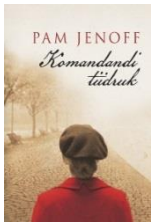
M. C. Beaton. Agatha Raisin ja Wyckhaddenid nõiad

Agatha, kes eelmises juurdluses mõrvariks osutunu pahatahtlikkuse tagajärjel juustest pooleldi ilma on jäänud, põgeneb rannalinna Wyckhaddenisse, et seal oma kaotatud kiharad rahu tagasi kasvatada. Kohaliku nõia käest saadud juuksetooniku mõjul hakkavad tema juuksed küll kosuma, kuid nõid leitakse kaikaga maha löödult. Elegantselt luitunud hotelli pentsikud vanaldased elanikud näivad kahjutud, aga sügavamale kaevates avastab Agatha saladusi, mis oleks parem rahule jätta, ja võimsaid motiive kättemaksuks. Balansseerides politseiinspektor Jimmy Jessopi romantiliste tähelepanuavalduste ja oma salajase ambitsiooni

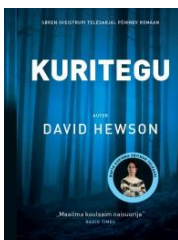
vahel leida tapja, on Agathal mõistus otsas ja ta on valmis kasvõi iseennast laskma ära nõiduda... M. C. Beaton on üks tänapäeva populaarsemaid šoti krimikirjanikke. Selle raamatusarja peategelane on Kesk-Inglismaa idüllilisse maapiirkonda kolinud endine suhtekorraldaja Agatha Raisin. Käesolev on üheksas eesti keelde tõlgitud Agatha Raisini lugu. Samalt autorilt eesti keelde tõlgitud ka hulk Šotimaal tegutseva konstaabel Hamish Macbethi juhtumeid.

Pam Jenoff. Komandandi tüdruk

Üheksateistkümneaastane Emma Bau on olnud abielus ainult kolm nädalat, kui natside tankid tema kodumaale Poolasse tungivad. Mõne päeva pärast on Emma abikaasa Jakob sunnitud minema põranda alla, jättes naise linna kõdunenud ja viletsasse juudi getosse lõksu. Ent vastupanuliikumine aitab Emma keset ööd getost välja. Ta viiakse Krakówisse Jakobi katoliiklasest sugulase Krysia juurde elama ja Emma saab uue mittejuudi nime Anna Lipowski. Emma niigi ebakindel olukord muutub veel keerulisemaks, kui ta tutvub kõrge natsiametniku komandant Richwalderiga, kes palkab ta oma assistendiks. Vastupanuliikumine ärgitab Emmat ära kasutama oma positsiooni ja uurima natside okupatsiooniplaane, mistõttu peab noor naine ohtu seadma oma elu – ja abielutõotuse –, aitamaks kaasa Jakobi eesmärgile. Sõjakoledused muutuvad aina hirmsamaks ja Emma suhe komandandiga süveneb, jõudes kulminatsioonini, mis seab ohtu nii tema enda kui ka tema lähedaste elud. Pam Jenoffi vapustava debüütromaani tegevus leiab aset ajal, mil lojaalsus pandi proovile ja mitte kedagi ei võinud usaldada. Romanis lahatakse ajatuid teemasid: lootust, võitlust ellujäämise nimel ja meelegindlust määratult keerulises olukorras.

David Hewson. Kuritegu

"Sarah Lund ootab pikisilmi oma viimast tööpäeva uurijana Kopenhaageni politsei mõrvaosakonnas, et kolida seejärel Rootsi. Ent kõik muutub, kui üheksateistkümneaastane õpilane Nanna Birk Larsen leitakse julmalt tapetuna linna lähedalt metsast. Lundi ärasõiduplaan peab ootama, kuni ta kaasuurija Jan Meyeriga juurdlust läbi viib. Sel ajal kui Nanna perekond püüab kaotusega toime tulla, korraldab kohalik poliitik Troels Hartmann valimiskampaniat, et saada Kopenhaageni uueks linnapeaks. Kui ilmsiks tulevad seosed linnavalitsuse ja mõrva vahel, võtab juurdlus sootuks teise suuna. „Kuritegu“ põhineb BAFTA auhinna võitnud Taani telesarjal, mis on tuttav ka Eesti televaatajatele.

Henning Mankell. Tantsuõpetaja tagasitulek

Sõja kaotanud Saksamaa on varemetses. 12. detsembril 1945 maandub Bückeburgi lennuväljal Inglise sõjaväelennuk. Lennukist astub maha selle

ainuke reisija, kaasas väike must kohver. Ta viiakse autoga Hamelni vangla väravate juurde. Järgmise päeva varahommikul hukatakse seal üheksa meessoost ja kolm naissoost sõjakurjategijat. Ühel 1999. aasta oktoobrikuu päeval leitakse endine politseinik Herbert Molin oma Härjedalenis asuvast metsatalust surnuna. Näib nii, et mees on surnuks piinatud. Molini maja põrandal on näha selgeid veriseid jalajälgi. Juhtumi uurijale tundub, et jälgede asetus moodustab kummalise mustrit. Äkitselt taipab ta, mida need tähendavad: selles toas on keegi ohvriga tangot tantsinud. Boråsi linnas loeb kriminaalpolitseinik Stefan Lindman ajalehest, et tema kunagine töökaaslane Molin on tapetud. Ta otsustab mõrvapaika sõita ja välja uurida, mis juhtus. Peagi saab ta aru, et on inimesi, kellele ei meeldi, et ta Molini saatuse vastu huvi tunneb. Ajapikku hakkab ta aimama, et Härjedaleni metsades tegutsevad mineviku mustad varjud. Arvukate bestsellerite autorina on krimikirjanik Henning Mankell Rootsi üks loetumaid kirjanikke.

Agatha Christie. Teatame mõrvast

Chipping Cleghorni aleviku kohalikus ajalehes ilmub kuulutus, kus antakse teada peatselt toimuvast mõrvast. Elevelil alevikuelanikud peavad seda kutseks seltskondlikule mänguõhtule. Väljakuulutatud ajal kogunetaksegi kokku. Ootamatult kustuvad tuled ja kõlavad päris ehtsad revolvripaugud. Kui lambid uuesti põlema lähevad, lebab põrandal surnukeha. Juhtumit asub lahendama miss Jane Marple, ent enne veel, kui ta mõrvari tabab, jõuavad toimuda juba järgmised kuriteod.

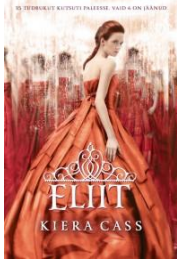
Kazuo Ishiguro. Ära lase mul minna

"Praegu kolmekümne ühe aastane Kathy elas lapsena Hailshamis, kaunis Inglise maakohas asunud erakoolis, kus lapsed olid välismaailmast eraldatud. Neid kasvatati teadmises, et nad on erilised ja et nende hea tervis on ülitähtis nii neile endile kui ühiskonnale, kuhu nad lõpuks hakkavad kuuluma. Kathy on ammu lakanud mõtlemast sellele idüllilisele minevikule, aga kui kaks sõpra Hailshami kooliaastaist ta ellu tagasi tulevad, loobub ta mälestuste vastu tõrkumast. Nii soojeneb uuesti tema sõprus Ruthiga ning kunagine nooruskiindumus Tommysse küpseb armastuseks. Nüüd meenutab Kathy nende kooliaega Hailshamis. Ta maalib õnnelikke pildikesi sellest, kuidas poisid ja tüdrukud seal koos üles kasvasid, ilma et isoleeritus oleks neid häirinud, pigem oli see toeks. Kuid ta kirjeldab ka teistsuguseid stseene, ebakõlasid ja arusaamatusi, mis vihjavad Hailshami südamliku fassaadi taga peituvale tumedale saladusele. Kolm sõpra näevad selle lõpuks läbi ja peavad tunnistama tõde oma lapsepõlve ning praeguse elu kohta. Lugu on jutustatud näilise lihtsusega, kuid saavutab pikkamööda erakordse emotsionaalse sügavuse ja vastukaja ning seda peetakse Kazuo Ishiguro üheks parimaks teoseks.

NOORTELE

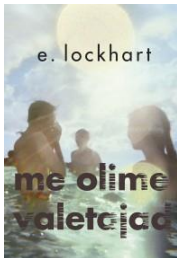
Kiera Cass. Eliit. 2. raamat

Kolmekümne viie tüdruku jaoks on Valik erakordne võimalus – ainus väljapääs neile sündides ette kirjutatud saatusest. Nüüd, kui neist on järele jäänud vaid Eliit, on võitlus prints Maxoni südame võitmise nimel raevukam kui kunagi varem. America aga püüab endiselt otsustada, keda tema enda süda tõeliselt soovib. Kas Maxonit, kes muudaks ta elu muinasjutuliseks? Või esimest armastust Aspenit, keda ta oli alati enda jaoks selleks õigeks pidanud?

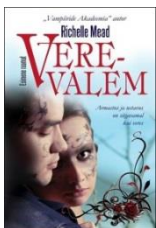
America vajab meeleheitlikult rohkem aega. Kuid ülejäänud Eliit teab täpselt, mida tahab, ning America võimalus valik teha on käest libisemas.

E. Lockhart. Me olime valetajad

Me oleme Sinclairid. Keegi meist ei hädalda. Keegi meist ei eksi. Suviti elame oma erasaarel Massachusettsi ranniku lähedal. Vahest polegi teil rohkem tarvis teada. Või siis vaid seda, et mõned meist on valetajad. “Me olime valetajad” on mitmeid kirjandusauhindu pälvinud E. Lockharti uus suurepärase põnevusromaan, mille GoodReads nimetas 2014. aasta parimaks noorteraamatuks. Lugege. Ja kui keegi küsib, kuidas lugu lõpeb, siis lihtsalt valetage.

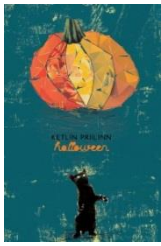
Rihelle Mead. Verevalem. 1. raamat

Armastus ja ustavus on sügavamal kui veres Sydney veri on eriline – sellepärast, et ta on üks alkeemikute hulgast. Alkeemikud on salauhing, mis vusserdab võlukunstiga ning üritab olla sillaks inim- ja vampiirimaailma vahel. Nad kaitsevad vampiiride saladusi ja inimeste elusid. Ent Sydney viimane kokkupuude vampiiridega tekitas neiule paksu pahandust teiste alkeemikutega.

Ja nüüd, mil ta ustavus alkeemikute aadetele kahtluse alla seatakse, on kaalul tema enda tulevik. Kui Sydney keset ööd voodist välja kistakse, arvab ta kõigepealt, et ongi saabunud karistus dampiir Rose Hathaway aitamise eest. Kuid selgub, et lugu on veelgi hullem. Moroi kuninganna Lissa Dragomiri õde Jill Dragomir viibib surmaohus ja moroid peavad talle pelgupaiga leidma. Kodusõja vältimiseks palutakse Sydneyl töötada Jilli hooldaja ja kaitsjana, tehes temast vampiiritüdruku toonaabri kõige ebatõenäolisemas kohas: inimeste internaatkoolis Palm Springsis Californias. Viimane asi, mida Sydney tahab, on süüdistus vampiiridele kaasaelamises. Ja nüüd peab ta hakkama ühega neist koos elama. Moroi õukond on kindel, et Amberwoodi ettevalmistuskool on Jilli ja Sydney jaoks turvaline paik, ent ohud, häirivad asjaolud ja keelatud armastus varitsevad nii väljaspool kooli kui ka selle territooriumil. Nüüd, mil nad on peidus, tõeline draama alles algab.

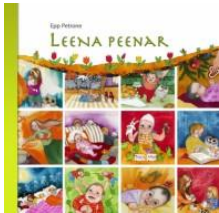
Ketlin Priilinn. Halloween. Sari Noorsooromaanide võistlus

14-aastase Susani elu on pärast onu surma täielikult pea peale keeratud. Tema isa on venna kaotuse tõttu sügavas depressioonis ning otsib oma leinas lohutust alkoholist. Üks õnnetus järgneb teisele. Isa kaotab töö ning pere jääb oma kodust ilma, isa ja ema vahelised suhted ei ole enam endised. Susani ja tema noorema venna Rasmuse jaoks muutub olukord täiesti väljakannatamatuks. Üha sagedamini keerleb tüdruku peas mõte: kui ma ometi suudaks välja selgitada, mis täpselt juhtus ja kes on onu surmas süüdi... Ehk aitaks see isal juhtunuga leppida ja mustast august välja rabeleda? Miks pidi keegi Tarmo tapma?! See küsimus keerles meil kõigil peas terve aasta ning kogu lugu hävitas meie peret järjepideva visadusega. Paps hakkas varsti pärast neid jubedaid uudiseid jooma ning mida aeg edasi ja mida rohkem ta politseilt kuulis, et tulistajat pole ikka kätte saadud, seda hullemaid tuure tema joomingud võtsid. Olgu öeldud, et paps pole kunagi karsklane olnud, aga mitte iial pole ta joonud sel kombel nagu nüüd. Nähes teda hilisõhtuti uksest sisse tuukumas, mõtlesin tihtipeale, et talle ei lähe enam mitte miski korda. Ka meie mitte. „Halloween” pälvis Eesti Lastekirjanduse Keskuse ja kirjastuse Tänapäev korraldatud 2014. aasta noorsooromaanide võistlusel III koha.

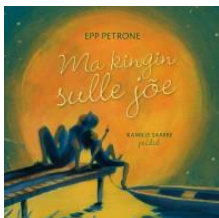
LASTELE

Epp Petrone. Leena peenar

„Leena peenar” on järg Epp Petrone lasteraamatutele „Marta varbad” ja „Anna hambad” ning kuulub sarja „Meie pere lood”: need on lühilood ühe pere tegemistest läbi laste silmade. Uue raamatu peaosaline on ema kõhus ringi ujuv Leena, tema siia ilma tulek ning esimene eluaasta vanemate õdede Marta ja Anna kõrval kasvades. Osa lugusid on räägitud vanemate õdede vaatepunktist, aga enamasti on jutustajaks väike Leena: alguses kõhubeebi, siis vastsündinu ja siis juba väike arenev maailmaavastaja, kes mäletab natuke ka seda aega, kui ta veel ingel oli. Teksti kaunistavad soojad kelmikad pildid Piia Maistelt.

Epp Petrone. Ma kingin Sulle jõe

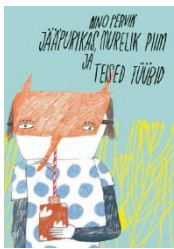
„Ma kingin sulle selle hommiku...” See poeetiline tekst lapsevanemalt lapsele kannab endas tänu, lähedust ja armastust. Detailselt maalitud rikkalikud pildid avavad ja avardavad teksti, võttes endale kandva rolli ja haarates lugeja enda sisse. Raamatut läbib vanema ja lapse vahelise sideme emotsioon, mis rullub lahti suvisesel paadiretkel mööda jõge. Nii nagu voolab jõgi, liiguvad ka jõulised pildid ühelt lehelt teisele, saades alguse ühel lehepaaril ja minnes katkemata üle järgmisele. Peategelased on maalitud nii, et nende sugu pole arusaadav. Nõnda saavad raamatu tegelastega samastuda nii ema, isa, poeg kui tütar.

Kätlin Vainola. Sonja ja kass

Paljud lapsed unistavad oma loomast. Sonjal on kah täpselt selline unistus – ta soovib endale kassi. Ühel päeval tema unistus täitub... isa tuleb Sonjale külla ja toob kassi kaasa. Ema on kassi võtmisega nõus. Nad arvavad, et laps, kelle vanemad on lahus, vajab just üht sellist sõpra. Ja nii jääb üle kassile nimi panna, ehitada pesa ja hakata mängima. Aga selgub, et kasside mängud erinevad veidi laste omadest. Ja kui tuleb pulmaæg, siis lähevad kassid täitsa hulluks kätte...

Aino Pervik. Jääpurikas, murelik piim ja teised tüübid

Mis tunne on paekivitükil, kui ta peab kohe Arturile vastu pead lendama, sest Kevin viskas Arturit just kiviga? Või mida teeb kahvel, kui ta ei taha enam taldrikult Brunole kalatükke suhu pista? Või miks on toolid hirmu täis, kui onu Arhibald külla tuleb? Asjadel võib-olla polegi alati ükskõik, mis nendega juhtub. Selle raamatu lugudes on igatahes ka asjadel oma arvamus täiesti olemas.

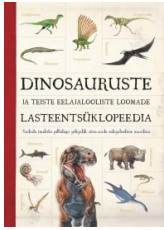
VARIA

Derek Wilson. Elizabeth I aegne ühiskond

"Kuninganna Elizabeth I aeg (1558–1603) oli Inglismaa kuldaeg. See oli riigi poliitilise mõju kasvu ja rahvusvahelise kaalukuse kujunemise periood, mil löödi taganema hispaanlaste Võitmatu armaada ja tähistati võitu ammuse vaenlase üle. Samuti oli see kiire majandusliku arengu aeg – Elizabeth toetas kaubakompaniide ja manufaktuuride rajamist ning soodustas ülemerekaubanduse (ja ühtlasi piraatluse) arengut. See oli kirjanduse ja muusika õitseage (ka Shakespeare'i eluaeg), lisaks protestantlikule reformatsioonile järgnenud rahuaeg, mille vältel kujunes välja anglikaani kirik. Just sel perioodil sai Londonist üks Põhja-Euroopa õitsvaimaid linnu ning oma praegust ilmet hakkasid võtma Oxford ja Cambridge. Vallalise ja lasteta Neitsikuninganna valitsemisaja lõpp tähistas ühtlasi Tudorite dünastia lõppu. Seda veidrat ja vastuolulist maailma jälgib tunnustatud ajaloolane Derek Wilsoni eri ühiskonnakihtidesse kuuluvate meeste ja naiste lugude läbi, tuues lugejani värvika pildi sellest, mida Elizabethi-aegne ühiskond endast tegelikult kujutas. Üles astuvad riigimees Nicholas Bacon, suurmaaomanik Hardwicki Bess, finantsgeenius Thomas Gresham, tuntud tohter John Caius, sõjapealik John Norreys, elukutseline kurjategija Nicholas Jennings ja paljud teised. "Niisiis uurime siinkohal, kuidas kuninganna Elizabethi alamad tulid toime maailmaga, kus nad elasid. Millesse nad uskusid? Mida nad mõtlesid? Kuidas nad üksteisesse suhtusid? Mida tähendas nende jaoks sõna "ühiskond"? Mida nad sellelt ootasid? Kui palju nad olid valmis sellesse panustama?" Derek Wilsoni loodud värvikate tegelaste galerii viib meid mitmete sajandite tagusesse aega, kus maailm polnud kaugeltki niisugune, nagu me seda tänapäeval näeme.

Dinosauruste ja teiste eelajalooliste loomade lasteentsüklopeedia

„Dinosauruste ja teiste eelajalooliste loomade lasteentsüklopeedia” on sadade imeliste värvipiltidega põhjalik sissevaade eelajaloolisse maailma. Kes eelajaloolist maailma asustasid? Milline oli planeet Maa dinosauruste ajastul? Kuidas dinosaurused käitusid ja kuidas nad omavahel suguluses olid? Miks dinosaurused kadusid? Kõigile nendele küsimustele annab vastuse „Dinosauruste lasteentsüklopeedia”, usaldusväärne allikas nii koju kui ka kooli.

Samantha Todd. Väike raamat autismispektri häiretest

Autistlike inimeste hulk on kogu maailmas viimastel aastakümnetel suurenenud. Seetõttu on oluline teada, kuidas tunnetavad autistid iseennast ja ümbritsevat keskkonda. Üks kõige paremaid ja kasu toovaimaid võimalusi on vaadata maailma autisti pilguga. Teadmine, miks on olukord autistile raske, mida ta näeb või tunneb, on oluline informatsioon, et osata muuta ümbritsevat keskkonda autismiga lapsele või noorukile vastuvõetavamaks või õpetada talle uusi oskusi.

Raamat annabki ülevaate autismile omase maailmakäsituse eripäradest ning aitab mõista, mismoodi näevad maailma autistlikud lapsed ja noorukid, ning pakub soovitusi autismihäirega noorte oskuste ja heaolu parandamiseks.